زمين

۲- زمين

۱۸۳ زمين با سه شرط، كف پا و ته كفش نجس را پاك می كند: اول: آنكه زمين پاك باشد. دوم: آنكه خشك باشد. سوم: آنكه اگر عين نجس مثل خون و بول، يا متنجس مثل گلی كه نجس شده در كف پا و ته كفش باشد، به واسطه راه رفتن يا ماليدن پا به زمين برطرف شود. و نيز زمين بايد خاك يا سنگ يا آجر فرش و مانند اينها باشد، و با راه رفتن روی فرش و حصير و سبزه، كف پا و ته كفش نجس پاك نمی شود. و اگر به واسطه غير راه رفتن نجس شده باشد، پاك شدنش به واسطه راه رفتن اشكال دارد.

۱۸٤ پاك شدن كف پا و ته كفش نجس، به واسطه راه رفتن روی آسفالت و روی زمينی كه با چوب فرش شده، محل اشكال است. بلكه پاك نشدن اقوی است.

۱۸۵ برای پاك شدن كف پا و ته كفش، بهتر است پانزده قدم يا بيشتر راه بروند، اگر چه به كمتر از پانزده قدم يا ماليدن پا به زمين، نجاست برطرف شود.

۱۸٦ لازم نيست كف پا و ته كفش نجس، تر باشد. بلكه اگر خشك هم باشد به راه رفتن پاك می شود.

۱۸۷ بعد از آنكه كف پا و ته كفش نجس به راه رفتن پاك شد، مقداری از اطراف آن هم كه معمولا به گل آلوده می شود، اگر زمين يا خاك به آن اطراف برسد، پاك می گردد.

۱۸۸ كسی كه با دست و زانو راه می رود، اگر كف دست يا زانوی او نجس شود، پاك شدن دست و زانوی او به وسيله راه رفتن، محل اشكال است. و همچنين است ته عصا و ته پای مصنوعی و نعل چهار پايان و چرخ اتومبيل و درشكه و مانند اينها.

۱۸۹ اگر بعد از راه رفتن ذره های كوچكی از نجاست كه ديده نمی شود در كف پا يا ته كفش پا بماند، بايد آن ذره ها را هم برطرف كرد، ولی باقی بودن بو و رنگ اشكال ندارد.

۱۹۰ توی كفش و مقداری از كف پا كه به زمين نمی رسد به واسطه راه رفتن پاك نمی شود، و پاك شدن كف جوراب به واسطه راه رفتن، محل اشكال است. ولی اگر كف جوراب از پوست باشد، به وسيله راه رفتن پاك می شود.